

- 4) Ska artikel 1.2 b i direktiv 2004/18 eller artikel 2.6 c i direktiv 2014/24 tolkas så att dessa bestämmelser utgör hinder ex tunc för att anta att ett sådant preliminärt köpeavtal som det som är aktuellt i målet vid den nationella domstolen har rättsverknningar?

- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, 2004, s. 114).
- (²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014, s. 65).
- (³) Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, 1989, s. 33).

Överklagande ingett den 26 januari 2023 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 16 november 2022 i mål T-469/20, Konungariket Nederländerna mot kommissionen

(Mål C-40/23 P)

(2023/C 173/20)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Stromsky, H. van Vliet, I. Georgiopoulos)

Övrig part i målet: Konungariket Nederländerna

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska:

- Upphåva den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 16 november 2022 i mål T-469/20, Konungariket Nederländerna mot kommissionen, EU:T:2022:713.
- Avvisa den fjärde och femte grunden i mål T-469/20.
- Ogilla talan i dess helhet med stöd av sin behörighet enligt artikel 61 första stycket andra meningen i stadgan för Europeiska unionens domstol att själv slutligt avgöra ett ärende.
- Förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar en grund vilken kan delas upp i två delgrunder.

Genom det kommissionsbeslut (¹) som angreps i första instans (nedan kallat det omtvistade beslutet) förklarades en åtgärd förenlig med den inre marknaden utan att kommissionen slutligt fastställde huruvida åtgärden ska anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

Genom den första delgrunden gör klaganden gällande att tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning genom att slå fast att kommissionen endast kan fatta beslut om att inte göra invändningar i den mening som avses i artikel 4.3 i förordning 2015/1589 (²) om den dessförinnan har tagit ställning till huruvida den anmälda åtgärden utgör statligt stöd. Enligt kommissionens uppfattning ger de olika tolkningsmetoderna i unionsrätten inte stöd för denna slutsats. Den överklagade domen strider således mot EU-rättens syfte att det snabbt ska fastställas om en åtgärd är förenlig med den inre marknaden. Om den överklagade domen inte upphävs kommer detta att leda till att kommissionen tvingas till långvariga och onödiga förfaranden för att utreda huruvida en viss åtgärd uppfyller samtliga kriterier i artikel 107.1 FEUF trots att kommissionen är övertygad om att åtgärden är förenlig med den inre marknaden.

Genom den andra delgrunden gör klaganden gällande att tribunalen felaktigt slog fast att det omtvistade beslutet strider mot rättssäkerhetsprincipen. Det omtvistade beslutet innebar tvärtom att rättssäkerheten stärktes genom att åtgärden förklarades förenlig med den inre marknaden så snart kommissionen kommit fram till denna slutsats.

- (¹) Kommissionens beslut C(2020) 2998 final av den 12 maj 2020 om statligt stöd SA. 54537 (2020/NN) – Nederländerna, förbud mot kolbaserad elproduktion i Nederländerna.
- (²) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 3 februari 2023 –
WY mot Laudamotion GmbH, Ryanair DAC**

(Mål C-54/23, Laudamotion och Ryanair)

(2023/C 173/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: WY

Motpart: Laudamotion GmbH, Ryanair DAC

Tolkningsfrågor

1. Är det generellt uteslutet att en passagerare ska ha rätt till kompensation enligt artiklarna 5, 6 och 7 i förordning nr 261/2004 (¹) på grund av att en flygning försenats med mer än tre timmar, när passageraren vid en befarad kraftig försening reser med ett av honom eller henne själv bokad ersättningsflyg och därigenom når den slutliga bestämmelseorten med en försening på mindre än tre timmar, eller kommer en rätt till kompensation under alla omständigheter i fråga i denna situation om det redan före den tidpunkt då passageraren senast måste infinna sig för incheckning med tillräcklig säkerhet stod klart att den slutliga bestämmelseorten skulle nås med en försening på mer än tre timmar?
2. För det fall att fråga 1 ska besvaras i den sistnämnda betydelsen: Är det en förutsättning för att en rätt till kompensation ska föreligga enligt artiklarna 5, 6 och 7 i förordning nr 261/2004 på grund av att en flygning försenats med mer än tre timmar i ovannämnda situation, att passageraren i enlighet med artikel 3.2 a i nämnda förordning finner sig för incheckning i tid?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar (EUT L 46, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den
2 februari 2023 – JH mot Policejní prezidium**

(Mål C-57/23)

(2023/C 173/22)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i det nationella målet

Sökande: JH

Svarande: Policejní prezidium